

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2014 / 2 630
Datum van uitspraak 20 oktober 2014
Rolnummer 2013/AB/717

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

Arrest

COVER 01-00000037817-0001-0008-01-01-1

ARBEIDSONGEVAL, BEROEPSZIEKTEN - toelagen door FAO
tegensprekelijk arrest
heropening der debatten – 18 mei 2015 – 14 uur

1. **FONDS VOOR ARBEIDSONGEVALLEN**, (hierna afgekort het FAO) met maatschappelijke zetel te 1050 BRUSSEL, Troonstraat 100,
appellant,
vertegenwoordigd door mr. Hilde MELOTTE LOCO MR. VERSLUYS Liliane, advocaat te 3000 LEUVEN, Vismarkt 8

tegen

1. **DE LANDSBOND DER CHRISTELIJKE MUTUALITEITEN**, (hierna afgekort LCM) met maatschappelijke zetel te 1031 BRUSSEL CHRISTELIJKE SOC. ORGANISATIES, Haachtsesteenweg 579 bus 40,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. Géraldine SCRAEYEN loco mr. VAN OBBERGHEN Vincent, advocaat te 1800 VILVOORDE, Medialaan 28b, 4e verdieping

***

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 10-01-2013 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 26e kamer (A.R. 05/9572),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 05-07-2013,
- de conclusies voor de appellant, neergelegd ter griffie op 06-01-2014, 08-01-2014 08-05-2014 en 12-05-2014,
- de conclusie voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 06-11-2013, 06-03-2014 en 07-07-2014,
- de voorgelegde stukken.

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 15 september 2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

***

*

Felten en procedurevoorgaanden

LCM is de verplichte ziekte en invaliditeitsverzekeraar van de heer C. die het slachtoffer werd van een arbeidsongeval op 21 december 1962.

LCM is gesubrogeerd in de rechten van het slachtoffer tot terugbetaling door het FAO van de medische kosten door haar betaald naar aanleiding van het arbeidsongeval. Het FAO betaalde de hoofdsom van de uitgavenstaten 1 en 4 op respectievelijk 13.07.1997 en 29.03.2002. Uitgavenstaat 5 werd betaald op 26.08.2004 maar FAO weigert de intresten op deze bedragen te betalen.

Bij aangetekend schrijven van 24 september 2003 vordert LCM betaling van intresten voor de som van 3314,84 euro en bij aangetekend schrijven van 3 juni 2004 vraagt LCM aan het FAO om de wettelijke intresten te betalen op de kostenuitgaven meer bepaald uitgavenstaat 5 overeenkomstig artikel 42 lid 3 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

LCM dagvaardt het FAO op 19 mei 2005 in betaling door het FAO van een bedrag van € 8.693,59 provisioneel meer de gerechtelijke intresten. Tevens vordert LCM veroordeling van het FAO tot betaling van de wettelijke intresten op alle door het FAO gedane en nog te verrichten uitgaven en dit vanaf de datum van de uitbetaling tot de datum van terugbetaling door het FAO.

Met het bestreden vonnis stelt de rechter dat de dagvaarding niet nietig is en geïntimeerde haar verdediging heeft kunnen voeren. De vordering is niet verjaard op grond van artikel 69 arbeidsongevallenwet. Op grond van artikel 42 lid 3 arbeidsongevallenwet en op grond van het cassatie-arrest van 19 februari 2007 zijn van rechtswege intresten verschuldigd en is de vordering gegrond.

Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het bestreden vonnis werd betekend op 28 juni 2013. Het hoger beroep ontvangen ter griffie op 5 juli 2013 werd ingesteld binnen de maand vanaf de betekening en voldoet eveneens aan alle ontvankelijkheidsvereisten. Het hoger beroep is ontvankelijk.

Stelling van partijen

Het FAO vordert de vordering van LCM onontvankelijk te verklaren, minstens ongegrond met inbegrip van de vordering tot betaling van gerechtelijke intresten.

Bij brief van 18 maart 2004 maakte LCM zijn uitgavenstaat nummer 5 over aan het FAO voor een bedrag van € 6.665,10.

Bij brief van 23 maart 2004 deelde het FAO aan LCM mede dat een aantal van de op deze uitgavenstaat vermelde prestaties verjaard zijn op grond van artikel 69 arbeidsongevallenwet, mede gelet op de in artikel 70 opgesomde mogelijkheden tot stuiting van de verjaring.

Bij aangetekende brief van 3 juni 2004 stuitte LCM de verjaring van de vordering tot terugbetaling van uitgaven zoals vermeld op uitgavenstaat nummer 5.

Bij brief van 17 augustus 2004 deelde het FAO mede dat op de uitgavenstaat nummer 5 van 5 maart 2004 het bedrag van € 4.154,75 betaald wordt. Verder werd verduidelijkt dat alle prestaties van voor 3 juni 2001 verjaard zijn. De stuiting van de verjaring gebeurde door het aangetekend schrijven van 3 juni 2004.

Zoals reeds blijkt uit de brief van 3 mei 2002 meent het FAO dat er op het bedrag voor geneeskundige zorgen of voor de tussenkomst inzake het onderhoud en de vernieuwing van prothesen geen intresten van rechtswege verschuldigd zijn. Er zijn slechts mogelijk moratoire intresten verschuldigd vanaf de ingebrekestelling (zie arrest arbeidshof Luik 23.10.2003 arrest 21.11.2006 arbeidshof Bergen). De interpretatie van het cassatiearrest van 19 februari 2007 is zeer summier. Naar aanleiding van de interpretatie door voormeld cassatiearrest heeft de wetgever de artikelen 41 en 42 derde lid arbeidsongevallenwet gewijzigd door de wet houdende diverse bepalingen van 18 juni 2008 (Belgisch staatsblad 16 juni 2008).

De interpretatie die het hof van cassatie gegeven heeft aan artikel 42 derde lid AOW strookt niet met de bedoeling van de wetgever noch vroeger noch nu.

Het FAO verwijst ter staving van zijn standpunt eveneens naar een recent arrest van het arbeidshof te Antwerpen afdeling Hasselt van 28 maart 2011 .

De vordering van LCM tot het bekomen van de wettelijke intresten op medische kosten is dus ongegrond. Evenmin kan men een gemiddelde datum hanteren voor de berekening van de intresten. LCM brengt geen bewijs bij van de respectievelijke betaaldata.

In ondergeschikte orde blijft het FAO de verjaring van minstens een deel van de vordering inroepen. De expliciete weigering om intresten te betalen op de gevorderde medische kosten zoals ook per brief medegedeeld kan geen schulderkenning vormen. Het bestreden

vonnis antwoordt op geen enkele wijze op de argumenten van het FAO betreffende de doelstelling van de arbeidsongevallenwet, de voorbereidende werken, de wetswijziging van 8 juni 2008. Evenmin mag men een gemiddelde datum hanteren voor de berekening van de intresten zoals de arbeidsrechtbank gedaan heeft.

Geïntimeerde vordert nog steeds in het dispositief van haar besluiten de som van 8.693,59 euro zijnde de wettelijke intrest op 5.583,56 euro (uitgavenstaat 1) 2.391,32 euro voor uitgavenstaat 4 en 718,71 euro voor uitgavenstaat 5 dlt alles vanaf de gemiddelde uitbetalingsdatum.

Beoordeling

Exceptio Obscuri libelli

Het FAO blijft invoeren dat de dagvaarding de vordering onnauwkeurig vermeldt. Er was geen bijlage gevoegd bij de dagvaarding slechts bij besluiten van 4 oktober 2012 neemt het FAO kennis van de samenstelling van het door LCM gevorderde bedrag. Het is onmogelijk bij gebrek aan duidelijke afrekening, een echt verweer te voeren.

Het hof stelt vast dat de afrekening en stukken minstens in de loop van de procedure in eerste aanleg werd overgemaakt aan appellante zodat het FAO zich ten volle kon verdedigen op de vordering die het verschuldigd zijn en de berekening van intresten betreft .

De exceptie dient te worden verworpen.

De verjaring

Het FAO roept de verjaring in van de vordering tot betaling van intresten voor de uitgavenstaten van voor 03.06.2001 gezien de stuiting enkel gebeurde bij aangetekend schrijven van 03.06.2001.

LCM roept in dat de betaling van de uitgavenstaten op 13.07.1999, 29.03.2002 en 26.08.2004 schuldenkenning uitmaken van het recht op vergoedingen zodat de verjaring geldig gestuit is. De betaling van één prestatie stuit de verjaring voor alle uitkeringen i.v.m. het arbeidsongeval waarvoor betaald werd.

De betaling van de uitgavenstaat door het FAO is een erkenning van het arbeidsongeval en de verplichting tot uitbetalen van de vergoedingen voor die bepaalde uitgavenstaat maar dit is geen erkenning van het recht op verschuldigd zijn van alle uitgavenstaten zonder mogelijkheid van protest, of van de intresten op de betaalde uitgavenstaten, temeer daar het principe van het verschuldigd zijn van intresten van rechtswege steeds betwist werd door het FAO en geïntimeerde dit goed wist. In deze visie is er verjaring van de intresten

verschuldigd voor uitgavenstaten van voor 25.09.2000 zijnde 3 jaar voor het eerste aangetekend schrijven zijnde 25.09.2003.

In elk geval begint er na de stuiting van de verjaring wegens erkenning van het recht door de schuldenaar een nieuwe verjaringstermijn te lopen de dag na de erkenning en is de verjaring verkregen wanneer de laatste dag van de nieuwe termijn is verlopen. Door de betaling van 13.07.1999 begint een nieuwe 3jarige (art 69 lid 1 AOW)verjaringstermijn dewelke reeds verstreken is voor de eerste aangetekende brief van LCM van 25.09.2003, dewelke voldoet aan de wettelijke voorwaarden tot stuiting van verjaring. Bijgevolg is de vordering tot betaling van intrest op de uitgavenstaat nr 1 verjaard.

In deze beide hypothesen is de vordering tot betaling van intrest voor uitgavenstaat 1 verjaard.

Berekening van de intrest

Artikel 42 derde lid AOW in haar toenmalige versie is van toepassing op de door LCM betaalde medische, farmaceutische, heekundige- en verplegingskosten en bijgevolg zijn de intresten van rechtswege hierop verschuldigd vanaf de betaling ervan (zie arrest arbeidshof Brussel 16.01.2012 5de kamer AR 2011/AB/139).

Het arbeidshof heeft reeds in haar uitvoerig gemotiveerd arrest van 16 januari 2012, dat hier als herhaald wordt beschouwd, gesteld dat de term uitkeringen van artikel 42 lid 3 AOW, in haar toenmalige versie, alle bedragen betreft die krachtens de arbeidsongevallenwet private sector verschuldigd zijn, ongeacht de schuldenaar ervan, waardoor van rechtswege intresten verschuldigd zijn op de door LCM betaalde medische kosten en dit vanaf de betaling ervan.

Ten onrechte verwijst het FAO naar de parlementaire voorbereiding van de desbetreffende bepaling of het advies van de Raad van State omdat de wet zeer duidelijk is en een parlementaire voorbereiding niet tegen een klare en duidelijke wettekst in kan worden aangevoerd. Artikel 1153 burgerlijk wetboek kan niet worden toegepast gezien artikel 42 derde lid als lex specialis voorrang heeft.

De nieuwe bepaling van artikel 42 derde lid is van toepassing op arbeidsongevallen overkomen vanaf 16 juni 2008, zodat met deze nieuwe bepaling geen rekening kan worden gehouden bij de oplossing van dit geschil dat betrekking heeft op een arbeidsongeval overkomen op 13 juni 1977 (Zie arrest arbeidshof Brussel 16 januari 2012).

Terecht merkt het FAO op dat artikel 42 derde lid AOW enkel toelaat de intrest te berekenen vanaf de datum van eisbaarheid van de betaalde vergoedingen, en niet van een gemiddelde betalingsdatum.

Geïntimeerde heeft met betrekking tot uitgavenstaat nummer 5 in haar stuk 12 de intresten berekend op € 751,08. Is dit echter een bewijs van de betaaldaten van de kosten door LCM? De debatten dienen heropend teneinde geïntimeerde toe te laten de intresten te berekenen vanaf de datum van eisbaarheid van de betaalde kosten dit voor uitgavenstaat 4 en 5.

Verbod van anatocisme

Geïntimeerde blijft in hoger beroep de bevestiging van het eerste vonnis vorderen dat intresten op intresten toekent. De debatten worden ook hier heropend teneinde haar vordering te verduidelijken of aan te passen.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en deels gegrond,

Vernietigt het bestreden vonnis;

Verklaart de vordering in de mate zij betrekking heeft op de uitgavenstaten 1 ontvankelijk doch ongegrond wegens verjaring;

Verklaart de vordering in de mate zij betrekking heeft op de uitgavenstaten 4 en 5 ontvankelijk;

Alvorens recht te doen en - behoudens minnelijke regeling tussen partijen - heropent de debatten teneinde LCM toe te laten een correcte becijfering te maken van de door haar gevorderde intrest m.b.t. uitgavenstaat 4 en 5, rekening houdend met de correcte wettelijke intrestvoet en met het beginsel dat de intrest becijferd moet worden vanaf het ogenblik van de eisbaarheid van de overeenstemmende vergoedingen; en teneinde FAO toe te laten de eindberekening op te stellen zowel wat betreft uitgavenstaat 4 als 5, gelet op haar gedane betalingen en mits voorlegging van het bewijs van de betaaldaten door LCM;

Vraagt LCM stelling te nemen m.b.t. het anatocisme;

Zegt dat de LCM zijn standpunt ter zake dient uiteen te zetten onder de vorm van een conclusie neer te leggen ter griffie uiterlijk op 15 januari 2015 en binnen dezelfde termijn mede te delen aan de andere partij,

Zegt dat het FAO zijn standpunt ter zake dient uiteen te zetten onder de vorm van een conclusie neer te leggen ter griffie uiterlijk op 15 april 2015 en binnen dezelfde termijn mede te delen aan de andere partij,

Zegt dat de partijen hieromtrent zullen worden gehoord op de openbare terechtzitting van de 5de Kamer van het Arbeidshof te Brussel op 18 mei 2015 te 14 uur in de zaal 0.6, Poelaertplein 3 te 1000 Brussel met een totale pleitduur van 30 minuten;

Houdt de beslissing over de kosten aan;

Aldus gewezen en ondertekend door de vijfde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Beatrix CEULEMANS,	raadsheer,
Simone ALAERTS,	raadsheer in sociale zaken, werkgever,
René VAN CAUWENBERGE,	raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
bijgestaan door :	
Dirk DE RAEDT,	griffier.

Beatrix CEULEMANS;

Dirk DE RAEDT;

Simone ALAERTS

René VAN CAUWENBERGE

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van maandag 20 oktober 2014 door:

Beatrix CEULEMANS, raadsheer,
bijgestaan door
Dirk DE RAEDT, griffier.

Beatrix CEULEMANS

Dirk DE RAEDT

